

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Prasības iesniegšana Tiesā](#) > [Eiropas Tiesiskās Sadarbības Atlants Civillietās](#) > [Maza Apmēra Prasības](#) > Hungary

Maza apmēra prasības

Ungārija

Ungārija

KOMPETENTO TIESU/UESTĀŽU MEKLĒŠANA

Ar zemāk pieejamā rīka palīdzību varat atrast tiesas(u) vai iestādi(es), kuras(u) kompetencē ir kāds konkrēts Eiropas Savienības tiesību akts. Ņemiet vērā, ka, lai arī esam centušies darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu rezultātu precizitāti, dažos izņēmuma gadījumos kompetence var būt norādīta neprecīzi.

25. panta 1. punkta a) apakšpunkts. Kompetentās tiesas

Saskaņā ar 2016. gada Likuma Nr. CXXX par Civilprocesa kodeksu 599. pantu kompetence un ekskluzīva teritoriālā jurisdikcija veikt tiesvedību saskaņā ar Eiropas procedūru maza apmēra prasībām ir tai rajona tiesai (*Járásbíróság*), kura darbojas attiecīgajai apgabaltiesai (*törvényszék*) pakļautajā teritorijā, bet Budapeštā – Budas Centra rajona tiesai (*Budai Központi Kerületi Bíróság*).

25. panta 1. punkta b) apakšpunkts. Saziņas līdzekļi

Attiecībā uz procedūras sākšanu Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regulā (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām ("regula"), ir noteikts, ka prasītājs uzsāk Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, aizpildot I pielikumā ietvertu prasības pieteikuma standarta A veidlapu un iesniedzot to tiesā, kurai ir jurisdikcija, tieši, nosūtīt pa pastu vai izmantojot jebkādu citu līdzekļus, piemēram, faksu, e-pastu vai kādus citus elektroniskus līdzekļus, kas ir pieņemami dalībvalstij, kurā uzsāk procedūru (regulas 4. panta 1. punkts).

No regulas noteikumiem izriet, ka pieprasījumu var iesniegt rakstiski. Pieteikuma standarta A veidlapu var aizpildīt un iesniegt tiesā vai nosūtīt tiesai pa pastu, un to var arī iesniegt, izmantojot elektroniskus līdzekļus saskaņā ar informāciju, kas šajā bukletā ir sniegta saistībā ar regulas 25. panta 1. punkta d) apakšpunktu.

Civilprocesa kodeksa 600. panta 1. punktā ir paredzēts, ka prasītājs var izteikt prasību arī mutiski, vēršoties tajā rajona tiesā, kurai ir jurisdikcija, un tiesa to fiksē noteiktajā standarta veidlapā. Šis noteikums atbilst regulas 11. pantam, kurā ir paredzēta iespēja saņemt praktisku palīdzību veidlapu aizpildīšanā.

25. panta 1. punkta c) apakšpunkts. Iestādes vai organizācijas, kas sniedz praktisku palīdzību

Tieslietu ministra 2002. gada 1. augusta Dekrēta Nr. 14/2002 par tiesu administrācijas noteikumiem 6. pantā ir noteikts, ka tiesas kanceleja pieņem klientus katru darbdienu tiesas priekšsēdētāja noteiktajā laika intervālā, bet rajona tiesās klientu pieņemšanas laiku nosaka apgabaltiesas priekšsēdētājs. Publiski pieejamā vietā tiesas ēkā jāizvieto informācijas stends, kurā norādīts, kur un kad klienti var iesniegt savus pieprasījumus vai sūdzības, kad un kur viņi var pieprasīt informāciju, kam ir tiesības pieņemt iesniegumus un kad un kurā telpā tos pieņem, un minēta arī iespēja ievietot iesniegumus pastkastītē tiesas ēkā. Tiesa var sniegt informāciju arī elektroniski un publicēt to internetā.

Saskaņā ar Dekrētu Nr. 14/2002 par tiesu administrācijas noteikumiem tiesas sniedz praktisku palīdzību klientiem tajā laikā, kad tiesas kanceleja pieņem apmeklētājus, un sīkāka informācija ir pieejama tīmekļa vietnē

Saskaņā ar 2003. gada Likumu Nr. LXXX par juridisko palīdzību juridiskie konsultanti cita starpā sniedz juridisko palīdzību klientiem vai sagatavo iesniegumus vai citus dokumentus gadījumos, kad juridiskajiem konsultantiem tiesību aktos noteiktās nodevas par šiem pakalpojumiem samaksā un attiecīgās izmaksas sedz vai avansā apmaksā valsts, nevis klients. Palīdzība ir pieejama klientiem, kuri vēlas saņemt juridisku konsultāciju par savām procesuālajām tiesībām un pienākumiem vai gatavojas iesniegt dokumentus, lai pēc tam uzstātos tiesvedībā. Klientiem ir jāpieder pie kādas no personu grupām, kas uzskaitītas 2003. gada Likuma Nr. LXXX 4.–9. pantā, viņu ienākumi nedrīkst pārsniegt minētajos pantos norādītās summas, un uz viņiem nedrīkst attiekties tā paša likuma 10. pantā izklāstītie nosacījumi, kas liegtu tiem pretendēt uz atbalstu.

Ja tiesvedība jau notiek, 2003. gada Likuma Nr. LXXX 11. panta 1. punktā ir noteikts, ka valsts kā juridisku palīdzību nodrošina prasītāja, atbildētāja, trešās personas, ieinteresētās personas, pieteikuma iesniedzēja un atbildētāja juridisko pārstāvību, kā arī saskaņā ar iepriekš minētajiem noteikumiem apmaksā avansā vai sedz saistītās izmaksas klienta vārdā. Papildus 2003. gada Likumā Nr. LXXX paredzētajiem nosacījumiem klientus uzskata par atbilstīgiem, pat ja viņi ir atbrīvoti no pienākuma maksāt. Klienti ir tiesīgi saņemt palīdzību, ja viņi juridisko zināšanu trūkuma vai lietas sarežģītības dēļ nespētu efektīvi aizstāvēt savas intereses vai izmantot savas procesuālās tiesības, ja tiesvedībā pārstāvētu paši sevi.

25. panta 1. punkta d) apakšpunkts. Elektronisko pakalpojumu un saziņas līdzekļi, lai izteiktu piekrišanu to izmantošanai

Regulas 13. pantā ir izklāstīti noteikumi par dokumentu izsniegšanu un pārējo rakstisko saziņu.

Lai nodrošinātu, ka tiesvedībā saziņa ar tiesu notiek pēc iespējas visaptveroši un, vēlams, elektroniski, Civilprocesa kodeksā ir atļauts sazināties ar tiesu elektroniski, turklāt daļēji tā ir obligāta prasība. Saskaņā ar Civilprocesa kodeksu, ievērojot e) punktā izklāstītos noteikumus, klienti vai viņu pārstāvji var vai nu izvēlēties ar tiesu sazināties elektroniski, vai arī, ja viņiem ir noteikts šāds pienākums, viņiem ir jāsaazinās elektroniski.

Klienti, kuri sazinās elektroniski, pieprasījuma veidlapu, kā arī citus iesniegumus un dokumentāros pierādījumus tiesai iesniedz, izmantojot veidlapu iesniegšanas atbalsta pakalpojumu (aizpildot tehniskajām specifikācijām atbilstīgas elektroniskas veidlapas un sekmīgi elektroniski identificējot sevi).

Elektroniskā saziņa ar tiesām notiek, izmantojot trīs saziņas kanālus:

- pastkastīti, kas ir jāreģistrē centralizētajā klientu reģistrācijas sistēmā (glabāšanas vieta, ko uzskata par drošu izsniegšanas adresi un kas ir pieejama personīgai pārvaldībai; agrāk — klientu vārteja),
- oficiālo pastkastīti (izmanto tikai administratīvo struktūru oficiālajai elektroniskajai saziņai),
- uzņēmuma portālu (glabāšanas vieta, ko uzskata par drošu izsniegšanas adresi un kas ir pieejama komercorganizācijām un individuāli praktizējošiem juristiem, Eiropas Kopienas juristiem un individuāliem patentpilnvarniekiem).

Jebkura fiziska persona var pieteikties iekļaušanai centralizētajā klientu reģistrācijas sistēmā, iesniedzot pieteikumu reģistrācijas iestādē (valsts klientu apkalpošanas birojos, valsts informācijas birojos (*Kormányablak*), nodokļu iestāžu klientu apkalpošanas birojos, vēstniecībās un dažās pasta nodaļās) vai elektroniski, izmantojot derīgu personas apliecību, kas izdota pēc 2016. gada 1. janvāra. Personas reģistrācijai ir nepieciešams oficiāls personu apliecinošs dokuments (identifikācijas (ID) karte, pase, transportlīdzekļa vadītāja apliecība) un e-pasta adrese. Ārvalstniekus, kuri nav iekļauti personas datu un adresu reģistrā, identificē, izmantojot viņu pasi vai (attiecīgā gadījumā) uzturēšanās atļauju. EEZ dalībvalstu pilsoņus, kuri nav iekļauti personas datu un adresu reģistrā, identificē, izmantojot viņu pasi vai citu oficiālu personu apliecinošu dokumentu. Klientiem reģistrējoties ir jāapliecina sava identitāte un ar parakstu ir jāpiekrīt savu personas datu apstrādei. Centrālais birojs iesniegtos datus pēc tam pārbauda personas datu un adresu reģistrā (vai — attiecībā uz ārvalstniekiem, kuri tajā nav iekļauti, — ārvalstnieku reģistrā). Papildus šiem datiem ir nepieciešams arī unikāls lietotājavārds un e-pasta adrese, jo fiziskai personai uz šo adresi tiek nosūtīts vienreizējs piekļuves kods, kas nepieciešams pirmajā pieslēgšanās reizē.

Uzņēmuma portālam un oficiālajai pastkastītei kopīgs ir tas, ka lietotājiem ir nepieciešamas īpašas tiesības to

lietošanai. Oficiālo pastkastīti var lietot organizācijas, kas pievienojušās centrālajai sistēmai. Uzņēmuma portāla pakalpojumu var izmantot komercorganizācijas un juridiskie pārstāvji.

Klientiem, kuri sazinās elektroniski, iesniegums ir jāiesniedz, izmantojot Valsts tiesu iestāžu biroja priekšsēdētāja noteiktu veidlapu, ja tāda ir. Ja šāda veidlapa nav noteikta, klientiem, kuri sazinās elektroniski, iesniegums un tā pielikums(-i) ir jāaugšupielādē kādā no datņu formātiem, kuru atzinis Valsts tiesu iestāžu biroja priekšsēdētājs un kurš publicēts centralizētajā tiesu tīmekļa vietnē (<http://www.birosag.hu/>). Lai lejupielādētu veidlapas, klientiem ir jāinstalē īpaša veidlapu aizpildīšanas programma (*Általános Nyomtatványkitöltő Keretprogram (ÁNYK)*), kas ļauj aizpildīt veidlapas un augšupielādēt elektroniskus dokumentus kā pielikumus. Iesniegums un tā pielikumi ir jānosūta tiesai elektroniski parakstīti vai apliecināti, izmantojot uz identifikāciju balstītu dokumentu autentificēšanas pakalpojumu. Centralizētajā tiesu tīmekļa vietnē ir sniegta praktiska informācija par veidlapas aizpildīšanu. Ja iesniegums neatbilst IT prasībām, klientus, kuri sazinās elektroniski, par to iesniegšanas procesā informē tieši. Ja iesniegums, ko augšupielādējuši klienti, kuri sazinās elektroniski, atbilst IT prasībām, viņiem ar pakalpojumu sistēmas starpniecību nosūta apliecinājumu par saņemšanu. Uzska, ka iesniegums ir iesniegts tiesā šajā apliecinājumā norādītajā laikā.

Klientiem, kuri sazinās elektroniski, tiesa par visiem iesniegumiem nosūta apliecinājumu par saņemšanu ar pakalpojumu sistēmas starpniecību (automātiski) (Dekrēta Nr. 14/2002 par tiesu administrācijas noteikumiem 75. panta C punkts).

Klientus, kuri sazinās elektroniski, par dokumentu saņemšanu informē e-pastā, un viņi piekļūst dokumentiem, klikšķinot uz saites, kas ved uz dokumentu. Klikšķinot uz saites, tiek izveidots elektronisks saņemšanas apstiprinājums, kurā norādīts sūtītāja un adresāta vārds vai nosaukums, lietas numurs un dokumenta saņemšanas datums un kuru nosūta gan tiesai, gan klientiem, kuri sazinās elektroniski. Civilprocesa likumā minētais elektroniskais saņemšanas apstiprinājums un pasta apstiprinājums par saņemšanu atbilst prasībām, kas attiecībā uz apstiprinājumu par saņemšanu ir paredzētas Regulas 13. panta 1. punktā. Ja izsniegšanas sistēma uzrāda, ka, neraugoties uz divkārtēju paziņošanu, dokuments nav saņemts, tiek uzskatīts, ka tas ir izsniegts piektajā darba dienā pēc datuma, kas norādīts otrajā paziņošanas apliecinājumā.

25. panta 1. punkta e) apakšpunkts. Personas vai profesiju veidi, kam ir pienākums pieņemt dokumentu izsniegšanu vai pārējo rakstisko saziņu, izmantojot elektroniskos līdzekļus

Regulas 13. pantā ir izklāstīti noteikumi par dokumentu izsniegšanu un pārējo rakstisko saziņu.

Lai nodrošinātu, ka saziņu ar tiesu tiesvedības laikā var veikt elektroniskā veidā un izmantot iespējami dažādākām vajadzībām pēc iespējas lielākā skaitā tiesvedību, Civilprocesa kodekss paredz iespēju sazināties ar tiesu elektroniski, turklāt dažos gadījumos elektroniskās saziņas izmantošana ir obligāta prasība.

Saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 608. pantā iekļauto norādi to personu grupas, kurām obligāti jāizmanto elektroniskā saziņa, ir uzskaitītas 2015. gada Likumā Nr. CCXXII, ar ko paredz vispārējus noteikumus par elektronisko pārvaldi un uzticamības pakalpojumiem.

Saskaņā ar 2015. gada Likuma Nr. CCXXII 9. panta 1. punktu, ja likumā vai starptautiskā līgumā nav noteikts citādi nolūkā izpildīt starptautiskā līgumā noteiktas saistības, elektroniskā saziņa ir obligāta:

a) šādām personām, ja tās ir klienti:

aa) ekonomikas dalībniekiem,

ab) valstij,

ac) pašvaldībām,

ad) budžeta struktūrām,

ae) prokuroriem,

af) notāriem,

ag) publiskā sektora struktūrām,

ah) citām administratīvām iestādēm, kas nav minētas ac)–ag) punktā, kā arī

b) klientu juridiskajiem pārstāvjiem.

Saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 608. panta 2. punktu un 75. panta 1. punktu par juridiskajiem pārstāvjiem uzskata:

a) advokātus un juridiskos birojus;

b) gadījumos, kas noteikti Likumā par juridisko praksi, – advokātu asociācijas norīkotos juridiskos konsultantus;

c) tiesnesi un tiesas sekretāru, kuri ir pilnvaroti pārstāvēt tiesu un kuriem ir piešķirta tiesībsubjektība;

d) prokuroru, kurš ir pilnvarots pārstāvēt Ģenerālprokuratūru;

e) juristus praktikantus un tieslietu referentus (ja tiem saskaņā ar Civilprocesa kodeksu ir atļauts piedalīties tiesvedībā); un

f) citas tiesību aktos noteiktas personas.

25. panta 1. punkta f) apakšpunkts. Tiesas nodevas un maksājumu veidi

Saskaņā ar 1990. gada Likuma Nr. XCIII par nodevām 74. panta 1. punktu lietas dalībnieks, kurš ierosina procedūru, var izvēlēties (ja pastāv vajadzīgie tehniskie priekšnoteikumi) visos tiesvedības procesos (neatkarīgi no tā, vai tie ir ierosināti papīra formātā vai elektroniski) visas tiesas nodevas apmaksāt elektroniski elektronisko maksājumu un norēķinu sistēmā, nevis izmantojot zīmogmarkas. Elektronisko maksājumu un norēķinu sistēma ir centralizēts elektronisko maksājumu pakalpojums (kam piesaistīta norēķinu sistēma), kas ļauj klientiem e-pārvaldes ietvaros nokārtot savas maksājumu saistības pret struktūrām, kas sniedz e-pārvaldes pakalpojumus, tajā skaitā elektroniskus pakalpojumus, elektroniskā veidā, izmantojot bankas norēķinu karti, bankas virtuālo norēķinu karti vai internetbankas pakalpojumus.

Saskaņā ar 1990. gada Likuma Nr. XCIII par nodevām 42. panta 1. punktu tiesas nodevas parastā likme ir 6 % no strīda priekšmeta vērtības strīdus tiesvedībā un 3 % no strīda priekšmeta vērtības bezstrīdus tiesvedībā.

Saskaņā ar 1990. gada Likuma Nr. XCIII 46. panta 1. punktu par sprieduma pārsūdzēšanu ir jāmaksā nodeva 8 % apmērā no strīda priekšmeta vērtības.

25. panta 1. punkta g) apakšpunkts. Pārsūdzības procedūra un kompetentās pārsūdzības tiesas

Parastais tiesiskās aizsardzības līdzeklis Regulas vajadzībām ir pārsūdzība, bet ārkārtas tiesiskās aizsardzības līdzeklis — atkārtota iztiesāšana un pieprasījums veikt pārskatīšanu.

Pārsūdzības iesniedzējs ierosina procedūru otrajā instancē, iesniedzot pirmās instances tiesā rakstisku pārsūdzību. Lietas dalībnieki un personas, uz kurām attiecas kāds no nolēmuma noteikumiem, var pārsūdzēt noteikuma daļu, kas attiecas uz viņiem. Termins pārsūdzības iesniegšanai ir 15 dienas, sākot no lēmuma paziņošanas dienas.

Pārsūdzībā ir jānorāda pārsūdzētā sprieduma numurs un pārsūdzētais sprieduma noteikums vai daļa, stingrs pieprasījums otrās instances tiesai grozīt vai atcelt apstrīdēto pirmās instances tiesas sprieduma noteikumu vai daļu, materiālo vai procesuālo tiesību pārkāpums, ar kuru pārsūdzības iesniedzējs pamato savu pārsūdzību, izņemot, ja vien pārskatīšanas pilnvaru izmantošana nav atkarīga no tā, vai ir pārkāpti normatīvie akti. Otrās instances tiesa lēmumu par pārsūdzību vispārējā gadījumā pieņem, nerīkojot sēdi, izņemot gadījumus, ja kāds no lietas dalībniekiem ir pieprasījis sarīkot sēdi, ja tiesa to uzskata par nepieciešamu vai ja ir jāiegūst pierādījumi izmantošanai sēdē. Attiecībā uz galīgo spriedumu un jebkuru nolēmumu, kuram ir tādas pašas sekas, var iesniegt lūgumu veikt atkārtotu iztiesāšanu, ja:

a) lietas dalībnieks dara zināmu jaunu faktu vai iesniedz jaunu pierādījumu vai galīgo tiesas spriedumu, vai citu oficiālu nolēmumu, ko tiesa nav ņēmusi vērā tiesvedībā, ja, izskatot to sākotnēji, tādējādi būtu ticis pieņemts viņam labvēlīgāks nolēmums;

b) lietas dalībnieks ir zaudējis tiesvedībā tādēļ, ka tiesnesis, kurš piedalījās sprieduma taisīšanā, pretējā puse vai cita persona prettiesiski ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu;

c) lietas dalībnieks atsaucas uz spriedumu, ko Eiropas Cilvēktiesību tiesa pieņēmusi viņa lietā, konstatējot, ka ir pārkāptas kādas no 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītajā Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā, kas pieņemta ar 1993. gada Likumu Nr. XXXI, un tās papildprotokolos paredzētajām tiesībām, ja galīgais spriedums šīs personas lietā ir balstīts uz šo pārkāpumu un lietas dalībnieks Eiropas Cilvēktiesību tiesā nav panācis atlīdzinājumu vai ja kaitējumu nav iespējams novērst atlīdzinot;

d) pirms attiecīgā sprieduma pieņemšanas ir ticis pieņemts galīgais spriedums attiecībā uz tām pašām tiesībām;

e) prasības pieteikums vai cits dokuments lietas dalībniekam ir izsniegts, izmantojot publisku paziņojumu un tādējādi pārkāpjot noteikumus par dokumentu izsniegšanu, publiski paziņojot. (Civilprocesa kodeksa 393. pants).

Pieprasījumu veikt atkārtotu iztiesāšanu iesniedz sešos mēnešos, skaitot no dienas, kad apstrīdētais spriedums ir kļuvis galīgs, bet, ja lietas dalībnieks par atkārtotas iztiesāšanas iemeslu ir uzzinājis vēlāk vai viņam bija iespēja iesniegt lūgumu veikt atkārtotu iztiesāšanu pēc tam, tad skaitot no attiecīgās dienas. Ja no datuma, kad spriedums ir kļuvis galīgs, ir pagājuši pieci gadi, atkārtotu iztiesāšanu nevar veikt un šā termiņa neievērošanu nevar pamatot ne ar kādiem argumentiem. Pieprasījumā veikt pārskatīšanu ir jānorāda, kuru spriedumu tiek lūgts atkārtoti iztiesāt, kā arī lēmuma saturs, kura pieņemšanu vēlas panākt lietas dalībnieks. Pieprasījumā ir jānorāda fakti un pierādījumi, uz kuriem ir balstīta atkārtota iztiesāšana, un ir jāpievieno attiecīgie dokumenti. Ja pieprasījumu iesniedz vēlāk nekā sešus mēnešus pēc datuma, kurā pārsūdzētais spriedums ir stājies spēkā un kļuvis saistošs, tas ir jāpamato.

Pieprasījums veikt pārskatīšanu ir jāiesniedz rakstiski pirmās instances tiesai, kas rīkojusies minētajā tiesvedībā. Lietas dalībnieka pieprasījumu var fiksēt arī protokolā. Tiesa, kurai ir tiesības pieņemt lēmumu par atkārtotu iztiesāšanu, ir pirmās instances tiesa pamatlietā. Saskaņā ar Civilprocesa kodeksu gadījumā, ja tiek atļauta atkārtota iztiesāšana, tā nepārsniedz attiecīgā pieprasījuma robežas. Tiesa atstāj spēkā pārskatīšanas pieprasījumā apstrīdēto spriedumu attiecībā uz prasības atkārtotas iztiesāšanas rezultātu vai, atceļot to pilnībā vai daļēji, pieņem jaunu nolēmumu saskaņā ar normatīvajiem aktiem (Civilprocesa kodeksa 392.–404. pants).

Ievērojot likumā paredzētos izņēmumus, otrās instances tiesas nolēmumu pēc būtības, kas ir kļuvis galīgs un stājies spēkā, var apstrīdēt, izmantojot pārskatīšanu kā ārkārtas pasākumu. Ja likumā nav paredzēts citādi, pārskatīt var galīgo spriedumu pēc lietas būtības vai galīgu un saistošu nolēmumu pēc lietas būtības.

Lietas dalībnieks vai jebkura persona, kuru skar spriedums, var pieprasīt, lai Kūrija punktā, kas skar šo personu, pārskatītu galīgo spriedumu vai galīgo un saistošo rīkojumu lietā pēc būtības, atsaucoties uz pārkāpumu, kas ietekmējis lietu pēc būtības, vai uz publicēta Kūrijas nolēmuma par tiesību jautājumu neievērošanu.

Pārskatīšanu principā nevar veikt tiesvedībā par mantu, ja pieprasījumā veikt pārskatīšanu apstrīdētā mantas vērtība nepārsniedz 5 miljonus HUF.

Tomēr iepriekš aprakstītajā gadījumā Kūrija izņēmuma kārtā var atļaut veikt pārskatīšanu, ja pārkāpuma, kas ietekmējis lietas iztiesāšanu pēc būtības, izvērtēšana ir pamatota ar nepieciešamību nodrošināt tiesību pilnveidošanu, aktualizētā tiesību jautājuma īpašo svarīgumu vai sociālo nozīmīgumu, vai, ja otrās instances tiesa nav pieņēmusi lēmumu, — ar nepieciešamību saņemt Eiropas Savienības Tiesas prejudiciālo nolēmumu. Lietas dalībnieks var iesniegt pieprasījumu atļaut veikt pārskatīšanu pirmās instances tiesā 45 dienās no sprieduma paziņošanas dienas.

Pieprasījumā atļaut veikt pārskatīšanu ir jānorāda, kura sprieduma pārskatīšanu vēlas panākt lietas dalībnieks, pārkāpums, kas ietekmējis lietu pēc būtības, precīza norāde uz pārkāpto tiesību aktu, kā arī pamati un tiesību jautājumi, ar kuriem tiek pamatota atļauja.

Pārskatīšanas pieprasījums ir jāiesniedz tiesai, kas pieņēmusi nolēmumu pirmajā instancē, 45 dienās no šā nolēmuma paziņošanas dienas. Pieprasījumam veikt pārskatīšanu ir jāatbilst vispārējām prasībām attiecībā uz iesniegumiem, un tam ir jāpievieno Civilprocesa kodeksa 413. pantā minētie pielikumi. Vispārīgā gadījumā Kūrija lēmumus par pieprasījumiem veikt pārskatīšanu pieņem ārpus tiesas sēdes (Civilprocesa kodeksa 405.–424. pants).

25. panta 1. punkta h) apakšpunkts. Pārskatīšanas procedūra un kompetentās pārskatīšanas tiesas

Saskaņā ar regulas 18. panta 1. punktu tiesai, kas pieņēma spriedumu Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām, ir jurisdikcija pieņemt lēmumu attiecībā uz pieprasījumu veikt sprieduma pārskatīšanu. Tiesas, kurām ir jurisdikcija veikt procedūru un līdz ar to arī pieņemt spriedumu, ir norādītas šā bukleta iedaļā par 25. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

Pamatojoties uz regulas 19. pantu, attiecīgie Civilprocesa kodeksa noteikumi reglamentē arī procedūru par pārskatīšanas pieprasījuma izskatīšanu tajos jautājumos, par kuriem regulas 18. pantā nav noteikts citādi.

Starp Civilprocesa kodeksa noteikumiem, kas reglamentē Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, ir arī īpaši noteikumi par sprieduma pārskatīšanu saskaņā ar regulas 18. pantu (Civilprocesa kodeksa 602. panta 1.-3. punkts). Civilprocesa kodeksā ir skaidri noteikts, ka uz sprieduma pārskatīšanu atteicas noteikumi par attaisnotu bezdarbību, ka pieprasījumu par *restitutio in integrum* nevar iesniegt pēc sprieduma pārskatīšanas pieprasījuma iesniegšanai noteiktā termiņa beigām un ka gadījumos, kad tiesa pēc savas ierosmes izskata iespēju pārskatīt spriedumu un noraida šādu ierosinājumu, attiecīgais tiesas rīkojums nav pārsūdzams.

Pamatojoties uz iepriekšminēto, pieprasījumā par sprieduma pārskatīšanu saskaņā ar regulas 18. pantu jānorāda pārskatīšanas pamati un tos apliecināšie apstākļi. Pieprasījums neaptur sprieduma piespiedi izpildi. Tomēr tiesa, ja tai šķiet, ka pieprasījums varētu tikt apmierināts, var *ex officio* uzdot apturēt nolēmuma piespiedi izpildi, neuzklausot pretējo pusi. Tiesa pēc pieprasījuma var grozīt lēmumu par apturēšanu. Ja likumā netiek pieļauta pārskatīšana vai ja pieprasījums tiek iesniegts novēloti, šo pieprasījumu noraida, nevērtējot to pēc būtības. Tiesa pirms lemšanas par pieprasījumu var uzklaut puses. To, vai ir izpildīti pieprasījuma priekšnoteikumi, vērtē pēc taisnības apziņas. Ja tiesa apmierina pieprasījumu, procedūru atkārtoti saskaņā ar piemērojamo regulējumu. Lēmumus par pārskatīšanas pieprasījuma noraidīšanu var pārsūdzēt.

25. panta 1. punkta i) apakšpunkts. Pieņemamās valodas

Civilprocesa kodeksā ir noteikts, ka tiesvedība notiek ungāru valodā (Civilprocesa kodeksa 113. panta 1. punkts). Civilprocesa kodeksā ir arī noteikts, ka tad, ja vien likumā, saistošā Eiropas Savienības normatīvajā aktā vai starptautiskā konvencijā nav paredzēts kas cits, tiesai adresētiem iesniegumiem ir jābūt ungāru valodā un tiesas paziņojumi un lēmumi tiek izsniegti ungāru valodā. Likumā ir arī paredzēts, ka ikvienam ir tiesības tiesā izteikties mutiski savā dzimtajā valodā un ka šīs personas var lietot dzimto valodu, reģionālās vai nacionālās minoritātes valodu, ciktāl to paredz starptautiska konvencija. Tiesa iecel mutisko tulku vai rakstisko tulkojumu, ja tas ir nepieciešams šo tiesību nodrošināšanai vai ja tas citādi paredzēts likuma noteikumos par valodu lietojumu. Saskaņā ar īpašajiem noteikumiem par Eiropas procedūru maza apmēra prasībām Civilprocesa kodeksā ir paredzēts, ka tiesa var uzdot lietas dalībniekam iesniegt jebkura tā uzrādīta dokumenta apliecinātu tulkojumu, ja nav citas iespējas, kā noskaidrot attiecīgos lietas faktus (Civilprocesa kodeksa 600. panta 5. punkts).

Izmantojot Regulas 21.a panta 1. punktā paredzētās tiesības, Ungārija kā pieļaujama apliecinājuma oficiālo valodu nav norādījusi citu oficiālo valodu kā vien savu.

25. panta 1. punkta j) apakšpunkts. Kompetentās izpildes iestādes

Izpildes rīkojumus lietās, kas ietilpst regulas darbības jomā, Ungārijā var izdot rajona tiesa, kas darbojas tās apgabaltiesas teritorijā, kurā atrodas parādnieka domicils; ja parādniekam nav domicila Ungārijā, tad atbilstošo rajona tiesu nosaka atkarībā no tā, kur atrodas manta, uz kuru varētu vērst izpildi, vai kur atrodas ārvalstīs reģistrēta uzņēmuma Ungārijas filiāle, vai, ja ārvalstu uzņēmums ir pārstāvēts Ungārijā tieši, – atkarībā no tā filiāles vai pārstāvniecības atrašanās vietas; Budapeštā izpildes rīkojumus izdod Budas Centra rajona tiesa.

Tiesai, kas veic izpildi, ir tiesības regulas 23. pantā noteiktos pasākumus īstenot Ungārijā. Saskaņā ar Ungārijas tiesību aktiem izpildi veic tiesa, kuras teritorijā ir reģistrēts neatkarīgais tiesu izpildītājs, kuram ir piešķirta attiecīgā lieta.

■ Lapa atjaunināta: 09/12/2024

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija

neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.